

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca v právnej veci žalobcu **P., a.s., B.**, zastúpeného advokátkou JUDr. D. H., C., proti žalovanému **Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. I/222/13800-91123/2005/992139-r zo dňa 16.12.2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 2S 228/06-37 zo dňa 05.12.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/228/06-37 zo dňa 05. decembra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/13800-91123/2005/992139-r zo dňa 16.12.2005, ktorým žalovaný podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava IV č.603/231/103259/05/Cih zo dňa 05.10.2005, ktorým správca dane v zmysle ust. § 23a ods. 1 zákona č.318/1992 Zb. v znení

neskorších predpisov žalobcovi vyrubil penále v sume 145 320,-- Sk za nezaplatenie dane z prevodu a prechodu nehnuteľností najneskôr v lehote jej splatnosti , dňa 16.09.2002.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že z pripojeného administratívneho spisu zistil, že žalobca uzavrel dňa 11.09.2001 kúpnu zmluvu, ktorou prevádzal vlastníctvo nehnuteľností zapísaných na LV č. X. v k.ú. L., parc. č. X., X. za dohodnutú kúpnu cenu 2 926 800,-- Sk. Prílohou návrhu bol znalecký posudok č. 208/2001, ktorým boli predmetné nehnuteľnosti ocenené na sumu 1 886 610,-- Sk. Vklad vlastníckeho práva bol povolený dňa 17.06.2002.

Podľa ust. § 10 ods. 1 zákona č. 318/1992 Zb. platného v čase podania návrhu na vklad do katastra nehnuteľností, základom dane z prevodu a prechodu nehnuteľností je dohodnutá cena, najmenej však cena zistená podľa osobitných predpisov 6c/ platných v čase zápisu práv do katastra nehnuteľností.

Podľa § 23a ods. 1 uvedeného zákona, ak daňovník dane z dedičstva, dane z darovania a dane z prevodu a prechodu nehnuteľností nezaplatí daň najneskôr v lehote jej splatnosti v správnej výške, je povinný zaplatiť penále 0,1% z nedoplatku dane za každý deň omeškania, počínajúc dňom nasledujúcim po dni splatnosti dane až do dňa platby vrátane najviac však do 100% dlžnej sumy.

V preskúvanom prípade bolo prílohou návrhu na vklad ocenenie prevádzaných nehnuteľností znaleckým posudkom podľa vyhl. č. 465/1991 Zb., a tak ako to uvádza aj usmernenie MF SR č. 2345/2004-72, na účely stanovenia základu dane z prevodu a prechodu nehnuteľností sa bude vychádzať z ocenenia podľa predpisov platných do 31.12.2003.

Podľa hore citovaného § 10 ods. 1 zákona č. 318/1992 Zb., účinného do 31.12.2003 základom dane z prevodu a prechodu nehnuteľností je dohodnutá cena, najmenej však cena určená znaleckým posudkom. To znamená, že cena určená znaleckým posudkom by predstavovala základ dane len v prípade, ak by dohodnutá cena bola nižšia ako cena určená znaleckým posudkom. Usmernenie Ministerstva financií SR č. 2345/2004-72 k zákonu č. 554/2003 Z.z. o dani z prevodu a prechodu nehnuteľností na ktoré poukazuje žalobca, sa vzťahuje na prípady, v ktorých bola cena nehnuteľností určená len znaleckým posudkom

(t.j. nebola dohodnutá cena). V danom prípade sa nejedná o takýto prípad, pretože súčasťou predmetného návrhu na vklad vlastníckeho práva bolo síce ocenenie podľa vyhl. č. 465/1991 Zb., avšak zmluvné strany sa okrem toho zároveň dohodli na odlišnej kúpnej cene. Žalovaný preto postupoval správne, keď pri určení základu dane z prevodu a prechodu nehnuteľností vychádzal z dohodnutej ceny. Súd sa stotožnil so závermi žalovaného v napadnutom rozhodnutí, pretože vychádzali zo správne zisteného skutkového stavu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátkou včas odvolanie. Namietal, že rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Dôvody a argumenty sú podrobne uvedené vo všetkých podaniach žalobcu, v odvolaní proti platobnému výmeru i v žalobe. S poukazom na hore uvedené skutočnosti, najmä však s prihliadnutím na právnu úpravu platnú v čase podania návrhu na vklad vlastníckeho práva (zákonná povinnosť predkladania znaleckých posudkov) navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a zrušil napadnuté rozhodnutia daňových orgánov.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 06.02.2009 k odvolaniu žalovaného navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že Krajský súd v Bratislave rozhodol správne, keď žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p. s odôvodnením, že právne závery daňových orgánov sú správne a vychádzali zo správne zisteného skutkového stavu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p, § 246c ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3, druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy je založený na zistení žalobcom tvrdenej vady v procesnom postupe alebo v rozhodnutí orgánu verejnej správy. Pokiaľ takáto vada nie je súdom zistená znamená to, že správnym orgánom použitý procesný postup, zistenie skutkového stavu a následná aplikácia hmotnoprávneho predpisu boli v súlade so zákonom .

Žalobca v odvolacom konaní zopakoval dôvody už uvedené v žalobe.

Najvyšší súd v zmysle s § 246c ods. 1, prvá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdzuje vecnú správnosť výroku rozsudku súdu prvého stupňa i odôvodnenia rozsudku, ktoré najvyšší súd nepovažuje za potrebné doplniť ani pozmeniť.

Medzi účastníkmi konania bol sporný výklad ust. § 10 ods.1 zák.č. 318/1992 Zb. o dani z dedičstva, dani z darovania a dani z prevodu a prechodu nehnuteľností, v znení účinnom ku dňu 31.12.2003.

Podľa ust. § 10 ods. 1 zákona č. 318/1992 Zb. v znení účinnom ku dňu 31.12.2003 základom dane z prevodu a prechodu nehnuteľností je dohodnutá cena, najmenej však cena zistená podľa osobitných predpisov platných v čase zápisu práv do katastra nehnuteľností.

Výklad, že cena určená znaleckým posudkom by predstavovala základ dane z prevodu nehnuteľností len ak by dohodnutá cena bola nižšia ako cena určená znaleckým posudkom je v súlade s ust. § 10 ods. 1 zák.č.318/1992 Zb., v znení účinnom ku dňu 31.12.2003.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. Žalobca nemal úspech vo veci, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 23. apríla 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková